

Til kapitel 4

Forslagets § 40 gennemfører betalingstjenestedirektivets artikel 28 og har til formål at hindre konkurrenceforvridende diskrimination i forbindelse med beslutning om adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester, der har opnået tilladelse som betalingsinstitut.

Et betalingssystem defineres i henhold til lovforslagets § 6, nr. 3, som et system til overførsel af midler med formelle og standardiserede rutiner og fælles regler for behandling, clearing eller afvikling af betalingstransaktioner.

Til § 40

Det foreslåede *stk. 1* fastslår et princip om ensartede betingelser for adgang til betalingssystemer. Det er vigtigt for betalingstjenesteudbydere at have adgang til betalingssystemernes tekniske infrastruktur-tjenester. Betalingssystemer må ikke pålægge udbydere af betalingstjenester eller andre betalingssystemer urimelige vilkår, der forskelsbehandler de pågældende.

Adgang til betalingssystemer må dog være underlagt nødvendige krav for at sikre systemernes integritet og stabilitet. Udbydere af betalingstjenester og virksomheder, der driver et betalingssystem, og som ønsker at deltage i et af *stk. 1* omfattet betalingssystem, må over for de øvrige deltagere i betalingssystemet dokumentere, at de kan leve op til sådanne krav.

Med det foreslåede *stk. 2* indføres en række undtagelser. *Stk. 1* finder således ikke anvendelse på:

- 1) betalingssystemer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer,
- 2) betalingssystemer, der udelukkende består af udbydere, der tilhører en gruppe sammensat af enheder med kapitalforbindelser, hvor én af de forbundne enheder udøver effektiv kontrol over de andre forbundne enheder, og
- 3) betalingssystemer, hvor en enkelt udbyder (uanset om der er tale om en enkelt enhed eller en gruppe):
  - a) handler eller kan handle som udbyder for både betaler og betalingsmodtager og er eneansvarlig for forvaltningen af systemet, og
  - b) tillader andre udbydere at deltage i systemet, men uden at sidstnævnte har indflydelse på fastsættelse af gebyrer for deltagelse i betalingssystemet.

Det i *nr. 1* nævnte direktiv 98/26/EF vedrører endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafvik-

lingssystemer. Et system forstås i direktivets artikel 2, litra a, som et formelt arrangement

- 1) mellem tre eller flere deltagere, hvortil ikke medregnes et eventuelt afregningsfirma, en eventuel central medkontrahent, et eventuelt clearinginstitut eller en eventuel indirekte deltager, med fælles regler og standardiserede ordninger for udførelse af overførselsordrer mellem deltagerne,
- 2) som er underlagt lovgivningen i en medlemsstat valgt af deltagerne, idet deltagerne dog kun kan vælge lovgivningen i en medlemsstat, hvor mindst en af dem har sit hovedkontor, og
- 3) som, med forbehold af andre, strengere generelle vilkår, der måtte være fastsat i den nationale lovgivning, er betegnet som et system og anmeldt til Kommissionen af den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, efter at den pågældende medlemsstat har sikret sig, at systemets regler er fyldestgørende.

En medlemsstat kan således, efter at have sikret sig, at et betalingssystem eller værdipapirafviklingssystemets regler er fyldestgørende, betegne dette som et system omfattet af direktiv 98/26/EF. Dette har den konsekvens, at direktivets regler om sikring af midler i tilfælde af en deltagers insolvens finder anvendelse. Disse regler er gennemført her i landet ved lov om værdipapirhandel m.v. kapitel 18 (§§ 57 – 57 e).

Når et betalingssystem her i landet er blevet godkendt som system i forhold til direktiv 98/26/EF, opdaterer Finanstilsynet en liste over betalingssystemer, hvormed der kan indgås aftaler med retsvirkning i henhold til bestemmelserne i lov om værdipapirhandel m.v. § 57, stk. 1, og § 57 b, stk. 1 og 2. Listen offentliggøres ved bekendtgørelse. Som eksempler på systemer kan nævnes »VP-afviklinger«, Kronos og Sumclearingen.

Gennem en notifikationsordning til EU-kommissionen kan offentligheden i EU gøre sig bekendt med samtlige systemer, der er omfattet af direktivet.

I henhold til *nr. 2* er et betalingssystem undtaget, hvis samtlige deltagere er koncernforbundne.

Efter *nr. 3* er såkaldte »trepartsarrangementer« undtaget fra reglerne i *stk. 1*. Trepartsarrangementer er såkaldt »lukkede arrangementer«, der drives af en enkelt udbyder og ikke er baseret på et samarbejde mellem flere markedsdeltagere. Derimod er såkaldte »firepartsarrangementer« ikke omfattet.

I et trepartsarrangement anvender både betaler (eller kortholder) og betalingsmodtager samme udbyder af betalingstjenester. Firepartsarrangementer er såkaldt »åbne arrangementer« med fire parter (udover systemoperatøren). De fire parter er betaler, betalings-